

Małgorzata Lubieniecka-Siadaczka
Wypożyczalnia PBW

Z dzięków Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej w Zielonej Górze (1951–2011)

Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka w Zielonej Górze została powołana **1 marca 1951 roku** jako Centralna Biblioteka Pedagogiczna. Decyzję o utworzeniu Biblioteki podjął Wydział Oświaty Wojewódzkiej Rady Narodowej. Rozpoczęła swoją działalność w niewielkim pokoiku na poddaszu kamienicy przy ulicy B. Chrobrego 21 (obecnie numer 26). Organizatorem i pierwszym dyrektorem Biblioteki był **Marian Makarewicz**. Od początku borykał się z ogromnymi trudnościami kadrowymi i organizacyjnymi, a po trzech miesiącach zrezygnował z kierowania Biblioteką.

W maju 1951 r. zarządzeniem Ministra Oświaty Bibliotece nadano Statut, ustalający jej cele i zadania:

- gromadzenie dzieł w zakresie pedagogiki i nauk pokrewnych oraz dyscyplin wiedzy objętych programami szkolnymi;
- pomoc w doskonaleniu zawodowym nauczycieli, innych pracowników oświaty i kandydatów na nauczycieli;
- organizowanie pedagogicznych bibliotek powiatowych.

Kilka miesięcy później placówkę przemianowano na Pedagogiczną Bibliotekę Wojewódzką. W lipcu zatrudniono pierwszego bibliotekarza - *Teresę Korobacz*. Księgozbiór przesłany przez Ministerstwo Oświaty liczył wtedy 97 woluminów. Sukcesywnie powiększały go dary od Wojewódzkiego Ośrodka Doskonalenia Kadr Oświatowych, Związku Nauczycielstwa Polskiego, Państwowych Zakładów Wydawnictw Szkolnych, szkół i innych instytucji.

Z początkiem września 1951 r. funkcję dyrektora objął **Jan Zeman**, który tworzył od podstaw Pedagogiczną Bibliotekę Wojewódzką w Zielonej Górze. Zgromadził znakomity księgozbiór zgodny z potrzebami nauczycieli, a profil zbiorów przez niego wyznaczony okazał się najbardziej właściwy przez kolejne dziesięciolecia.

Jego zastępcą w latach 1953-1957 była *Antonina Kuśnierz*. Wspólnie organizowali sprawnie działającą sieć powiatowych bibliotek pedagogicznych – placówek niezbędnych dla potrzeb rosnących i doształcających się rzesz nauczycieli. Do realizacji tego zadania służył dział opieki nad bibliotekami w terenie, tzw. Dział Terenowy. Sprawował on opiekę nad bibliotekami powiatowymi w zakresie doboru księgozbioru i szkolenia bibliotekarzy, zaznajamiał kierowników z przepisami i zasadami pracy bibliotekarskiej oraz udzielał rzeczowej pomocy przy organizacji warsztatu pracy. Odpowiadał również za organizację kursokonferencji i narad szkoleniowych.

Pierwszą powiatową bibliotekę pedagogiczną utworzono w październiku 1951 roku w Świebodzinie. Jej kierownikiem został tamtejszy nauczyciel *Józef Wydrzycki* – notabene stryj Czesława Niemena. Kolejno powstawały następne powiatowe biblioteki pedagogiczne: w Głogowie, Gorzowie, Międzyrzeczu, Nowej Soli, Sulechowie, Sulęcinie, Żaganii, Żarach (1952). W następnych latach biblioteki powiatowe tworzone w: Krośnie Odrzańskim (1953), Skwierzynie, Strzelcach Krajeńskich, Szprotawie (1954), Gubinie, Lubsku, Wschowie i Słubicach (1956). W sumie powołano 17 powiatowych bibliotek pedagogicznych podległych merytorycznie i administracyjnie PBW w Zielonej Górze.

W połowie listopada 1951 r. otwarto wypożyczalnię i po raz pierwszy udostępniono zbiory czytelnikom, których na koniec roku było 51. Rok później, w kwietniu 1952 r. zorganizowano pierwszą wystawę książek zatytułowaną „*Plan sześćoletni i walka o pokój*”.

Od początku księgozbiór Biblioteki gromadzono w oparciu o wskazania Ministerstwa Oświaty, wytyczne reformy szkolnictwa i programy nauczania. Brano pod uwagę potrzeby środowiska, ogólną liczbę szkół, ich specyfikę oraz liczbę kształcących się nauczycieli i kierunki studiów. Na pierwszym miejscu znajdowała się literatura naukowa, która stanowiła około 59% ogółu zbiorów oraz dzieła klasyków marksizmu. Kolejne miejsce zajmowały nauki społeczne, pedagogika, literatura piękna i psychologia. Księgozbiór był również wzbogacany o nabytki antykwaryczne, głównie wydawnictwa encyklopedyczne, słownikowe, bibliograficzne oraz dzieła z teorii i historii literatury polskiej.

W styczniu 1953 roku Bibliotekę przeniesiono do 2-izbowego lokalu o powierzchni 90 m² mieszczącego się w budynku zajmowanym przez Wojewódzki Wydział Oświaty przy Placu Słowiańskim 9. Urządzono w nim pierwszy kąciak czytelniczy i przeprowadzono pierwsze badania czytelnictwa wśród nauczycieli szkół miejskich i wiejskich.

W tym początkowym okresie, mimo wielu niedogodności czytelniczy często wyrażali swoją wdzięczność i zadowolenie z usług Biblioteki w postaci pozytywnych opinii i listów, kierowanych do dyrekcji. Jedna z czytelniczek napisała:

„Od 1952 r. nawiązałam stały kontakt z PBW, korzystając z powiększającego się stale księgozbioru, śledząc uważnie jej rozwój i ciągle wzrost wartościowych pozycji. Pamiętam, jak niewygodnie wspinało się po ciemnych, wąskich schodach budynku przy ulicy B. Chrobrego, w którym wysoko na poddaszu mieściła się biblioteka w malej salce, gdzie z trudem można się było poruszać w poszukiwaniu potrzebnych książek.

Mimo tych trudnych warunków, pracujący tam ludzie witali mnie zawsze pogodnie uśmiechnięci, starali się jak najlepiej i najszybciej wyszukać potrzebne mi pozycje. Dobrze pamiętam toczony z pośpiechem rozmowy z dyrektorem

PBW, który niejednokrotnie informował mnie o swych ostatnich „zdobyczach”. Skrzętnie je chwytalam, bo nie tylko oddawały ogromną pomoc w mej niełatwej pracy samokształceniowej, ale także ułatwiały pracę zawodową w Wojewódzkim Ośrodku Doskonalenia Kadr Oświatowych (...)”¹

W pierwszych latach działalności stosowano różnorodne formy propagandy, w celu poinformowania jak największej grupy nauczycieli o działalności Biblioteki:

- rozsyłano drukowane ulotki o pracy PBW do liceów,
- wyświetlano barwne ogłoszenia w kinach,
- przygotowywano duże wystawy we współpracy z Wojewódzką i Miejską Biblioteką Publiczną, Wojewódzkim Ośrodkiem Doskonalenia Kadr Oświatowych i Dyrekcją Okręgową Szkolnictwa Zawodowego,
- w okresie obchodów Dni Oświaty, Książki i Prasy wykorzystywano witryny większych sklepów do umieszczenia pięknie oprawionych książek, i barwnych plakatów,
- umieszczono stałą ekspozycję nowości książkowych w Wydziale Oświaty Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej,
- kolportowano książki pedagogiczne i popularnonaukowe w szkołach małych miast i wsi.

Działania te przynosiły efekty; liczba zapisanych czytelników systematycznie rosła – z 51 czytelników w 1951 roku do 688 w 1954 r.

W organizowaniu pracy placówki pomagała dyrektorowi Zemanowi *Janina Jaczewska*, pełniąca od 1957 roku funkcję wicedyrektora. Razem stworzyli z Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej ważną placówkę oświatową, która stała się w tamtym okresie ośrodkiem ruchu umysłowego wśród nauczycieli miasta Zielonej Góry i województwa.

Zgromadzili i opracowali jedyny w Zielonej Górze księgozbiór z zakresu nauk pedagogicznych i humanistycznych. Wspólnie tworzyli tradycję naszej Biblioteki oraz kształtowali atmosferę ogromnej życzliwości i chęci służenia czytelnikom swoją wiedzą i doświadczeniem. Wobec braku wyższych uczelni, placówek i bibliotek naukowych, PBW wraz z powiatowymi bibliotekami pedagogicznymi, spełniała niezwykle istotną rolę w intelektualnej aktywizacji nauczycieli Ziemi Lubuskiej.

W 1957 roku nasza placówka znów musiała zmienić lokalizację. We wrześniu przeniesiono ją do budynku Szkoły Podstawowej nr 9 przy ulicy Strzeleckiej. Przeznaczono dla niej dwie odległe od siebie izby o łącznej powierzchni 85 m² i osobną piwnicę.

Ta zmiana nie była korzystna; miejsca na pracę i księgozbiór było mniej niż poprzednio. Księgozbiór nie mieścił się na półkach magazynowych, dlatego też składowano go w różnych miejscach; w wypożyczalni, pracowni, gabinecie dyrektora, szafach ustawianych w hallu oraz w piwnicy. Warunki były na tyle trudne, że niekiedy czytelnicy byli zmuszeni czytać na stojąco. Taki stan rzeczy utrudniał normalną pracę a rozproszony księgozbiór uniemożliwiał często odszukanie danej pozycji dla czytelnika.

Początek lat sześćdziesiątych przyniósł ożywienie w działalności bibliotek pedagogicznych. W tym czasie realizowano reformę szkolnictwa, wprowadzającą m. in. obowiązkową naukę w ośmioklasowej szkole podstawowej. Biblioteki pedagogiczne, wraz z powstałymi w 1960 roku okręgowymi ośrodkami metodycznymi, zobligowane były do pomocy w realizacji reformy.

Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka stała się wtedy ważną placówką w systemie doskonalenia nauczycieli. Współpracowała z Wojewódzkim Ośrodkiem Doskonalenia Kadr Oświatowych oraz z Wydziałem Pedagogicznym ZNP, z którymi łączyły ją podobne cele i zadania – zainteresowanie nauczycieli rozwojem czytelnictwa.

W 1963 roku nastąpiła kolejna zmiana lokalu. Decyzją Prezydium Miejskiej Rady Narodowej Biblioteka otrzymała pomieszczenia w zabytkowej willi przy ulicy Sienkiewicza 10, do której wprowadziła się **w lipcu 1964 roku**. Cała powierzchnia Biblioteki obejmowała pięć pomieszczeń o łącznym metrażu 150m². We wrześniu otwarto wypożyczalnię, a Czytelnię urządzono w tzw. „ogrodzie zimowym”. Warunki pracy dla pracowników i czytelników były trudne. Całkowicie przeszklona ściana południowa w miesiącach letnich zbytnio nagrzewała pomieszczenia, natomiast w okresie zimowym ze względu na źle funkcjonujące centralne ogrzewanie temperatura sięgała zaledwie 14° C.²

W 1969 r. Prezydium Miejskiej Rady Narodowej przydzieliło Bibliotece jeszcze dwa pomieszczenia, będące mieszkaniem prywatnym. Po przeprowadzeniu prac adaptacyjnych urządzono w nich nową wypożyczalnię i czytelnię.

Lata 1970-te - czas reformy systemu oświaty i dostosowywania bibliotek do nowych zadań. Ilość czytelników systematycznie wzrastała w związku z przejęciem zadań wspierania i doskonalenia kadr oświatowych. Od września 1971 r. naszą Biblioteką kierował **Jerzy Kozłowski**, wieloletni nauczyciel szkół zielonogórskich. Jego zastępczynią była *Danuta Saniewska-Telecka*. Z usług PBW korzystało wtedy blisko 2.500 czytelników.

W tym czasie w Bibliotece przeprowadzano liczne zajęcia z przysposobienia bibliotecznego dla nauczycieli uczestniczących w kursach przygotowawczych, organizowanych przez Instytut Kształcenia Nauczycieli i Badań

¹Z listu czytelniczki - kierowniczkii Sekcji Języka Polskiego Wojewódzkiego Ośrodka Doskonalenia Kadr Oświatowych w Zielonej Górze (1954).

² Zob. J. Żelichowska, *Ewolucja funkcji oświatowej Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej w Zielonej Górze w latach 1945-1975*, Zielona Góra 1978, s. 38-39 (praca magisterska).

Oświatowych w Zielonej Górze, dla studentów I roku studiów humanistycznych Wyższej Szkoły Pedagogicznej oraz dla uczniów szkół średnich. Studenci wydziałów bibliotekoznawstwa i informacji naukowej odbywali u nas praktyki.

Dla wizytatorów z Kuratorium Oświaty i Wychowania przygotowano i wyeksponowano w osobnej sali specjalny księgozbiór podręczny, prezentujący najnowsze publikacje z zakresu kierowania i zarządzania szkołą, problematyki wizytacji i hospitacji lekcji, oceny pracy nauczyciela oraz postępu pedagogicznego.

Od 1 maja 1974 roku funkcję dyrektora powierzono **Danucie Saniewskiej-Teleckiej**, a wicedyrektorem została **Aleksandra Zjawin**. W okresie 13 lat kierowania Biblioteką Danuta Saniewska-Telecka stworzyła znakomity warsztat informacyjny. Pod jej kierunkiem rozwijała się i wzbogacała służba informacyjna, czyniąc z placówki podstawowy warsztat pracy nauczyciela.

W 1975 roku zakończył się okres przeprowadzek. W ciągu 24 lat działalności Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka funkcjonowała w czterech siedzibach: na poddaszu kamienicy przy ul. Bolesława Chrobrego 21 (1951-1953), w 2-izbowym pomieszczeniu przy Placu Słowiańskim 9 (1954-1956), w Szkole Podstawowej nr 9 przy ulicy Strzeleckiej (1957-1963)

oraz w willi przy ul. Sienkiewicza 10 (1964-1975).

W czerwcu 1975 roku Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka przeniosła się do nowo wybudowanego budynku przy alei Wojska Polskiego 9. Powstał on z inicjatywy władz miejskich, które znając trudną sytuację, zarówno Biblioteki Pedagogicznej, jak i publicznej, podjęły decyzję o budowie nowego gmachu dla obu bibliotek wojewódzkich.

Projekt budynku opracowała inż. Adriana Kłosińska, a inwestycję sfinansowano z „*Funduszu Budowy Szkół i Internatów*”. Budowa trwała sześć i pół roku. Uroczyste otwarcie nowego gmachu odbyło się 6 czerwca, a patronat nad tym wydarzeniem objął ówczesny wojewoda zielonogórski Jan Lembas. Obie biblioteki – publiczna i pedagogiczna - funkcjonują w tym budynku do dzisiaj.

Pomieszczenia, które przeznaczono dla PBW znajdują się na trzech piętrach, liczą około 1.300 m² i są przystosowane do działalności bibliotecznej. Każdy wydział otrzymał oddzielne pomieszczenie, co znacznie usprawniło działalność biblioteczną i umożliwiło jej rozszerzenie.

Rok 1975 to także czas reformy administracyjnej. Zlikwidowano powiaty i utworzono 49 województw. Działające od lat 50-tych powiatowe biblioteki pedagogiczne zostały włączone do Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej jako filie. W skład ówczesnej sieci bibliotek pedagogicznych wchodziło oprócz PBW w Zielonej Górze 10 placówek terenowych: w Gubinie, Krośnie Odrzańskim, Lubsku, Nowej Soli, Sulechowie, Szprotawie, Świebodzinie, Żaganu, Żarach oraz w Wolsztynie, który znalazł się w granicach województwa zielonogórskiego.³

W latach 80-tych kontynuowano dotychczasowe kierunki działania, ze szczególnym zwróceniem uwagi na: rozwój działalności informacyjnej oraz intensyfikację oddziaływania na środowisko nauczycielskie w celu zwiększenia aktywności czytelniczej nauczycieli. Ścisłe współpracowano z administracją oświatową w Zielonej Górze, z wizytatorami metodykami, Komendą Chorągwi i Hufca ZNP. Zapraszano na spotkania rady pedagogiczne szkół, podczas których zapoznawano nauczycieli z działalnością Biblioteki oraz dokonywano tematycznych przeglądów bibliograficznych. Organizowano konferencje metodyczne dla nauczycieli i bibliotekarzy szkolnych.

We wrześniu 1987 roku dyrektorem została **Aleksandra Zjawin**, a zastępcą - **Janina Wilczek**. Miesiąc później - 16 października - odbyła się uroczystość nadania naszej Bibliotece imienia Marii Grzegorzewskiej – wybitnego humanisty, pedagoga, twórczyni Instytutu Pedagogiki Specjalnej. Akt nadania wręczył Kurator Oświaty i Wychowania w Zielonej Górze Henryk Baturó.

Rok później, z okazji 100-lecia urodzin Patronki, dokonano odsłonięcia tablicy pamiątkowej. Uroczystości towarzyszyła sesja popularno-naukowa, poświęcona znaczeniu działalności Marii Grzegorzewskiej dla rozwoju pedagogiki specjalnej oraz kierunkom rozwoju szkolnictwa specjalnego.

Od 1 stycznia 1991 roku stanowisko dyrektora objął **Dariusz Świdkiewicz**, a wicedyrektorem została **Stefania Krystyna Nowicka**. Dyrektor kontynuował dotychczasowy kierunek rozwoju PBW przyjęty przez swoich poprzedników, kładąc szczególny nacisk na utworzenie z Biblioteki centrum informacji pedagogicznej.

Lata 90-te były dla Biblioteki okresem licznych spotkań autorskich, wykładów, lekcji bibliotecznych dla uczniów szkół średnich, seminariów dla nauczycieli oraz konferencji, przybliżających pedagogom problemy edukacji czytelniczej (warto wspomnieć o wykładach dr Marii Januszewicz z UZ nt. „*Tradycji romantycznych w okresie Młodej Polski*”).

W tym czasie znacznie wzrosła liczba czytelników i ogólnie rola bibliotek pedagogicznych jako ośrodków informacji oświatowej. Wraz ze zmianami gospodarczymi i rozwojem szkolnictwa prywatnego, wzrosło zapotrzebowanie na nowe zawody i specjalności. Do PBW trafiali studenci różnych kierunków, nie tylko pedagogicznych. W 1994 roku zarejestrowanych było 5.880 czytelników, którzy wypożyczyli ogółem ponad 33 tys. książek.

W kwietniu 1991 roku nasza placówka uroczystie obchodziła **Jubileusz 40-lecia** działalności. W programie obchodów znalazły się wystąpienia: dyrektora Dariusza Świdkiewicza „*Działalność PBW w Zielonej Górze na rzecz*

³ Zob. Decyzja Kuratora Oświaty i Wychowania z dnia 15 sierpnia 1975 /Wytyczne nr 8, zał. 5 Biul. inf. KOS 1975 nr 26 s. 78-80/.

środowiska nauczycielskiego”, Józefa Jackowskiego - kierownika filii w Nowej Soli oraz Stanisława Rzeźniczaka - kuratora Oświaty i Wychowania. Interesujący wykład na temat „Roli biblioteki pedagogicznej w procesie edukacji” wygłosiła dr Jadwiga Andrzejewska – pracownik Instytutu Bibliotekoznawstwa Uniwersytetu Wrocławskiego.

Z dniem 1 lipca 1997 roku dyrektorem Biblioteki została **Stefania Krystyna Nowicka**, powołując na swojego zastępcę **Marzenę Szafińską-Chadałą**. Organem prowadzącym naszej placówki został Samorząd Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze.

Reforma systemu edukacji wprowadzona w kwietniu 2000 roku spowodowała większe zainteresowanie usługami i zbiorami Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej. Nastąpił znaczny wzrost odwiedzin, wypożyczeń i liczby nowych czytelników. Zbiory Biblioteki, łącznie z filiami, liczyły około 430 tysięcy książek.

W 2001 roku obchodzono uroczyste kolejno **Jubileusz - 50-lecie** działalności. Z tej okazji przygotowano wystawę okolicznościową prezentującą historię i rozwój PBW. Patronat nad uroczystymi obchodami jubileuszu objęli marszałek województwa lubuskiego Andrzej Bocheński oraz senator Zbyszko Piwoński.

Referaty na temat historii i dnia dzisiejszego PBW wygłosili: Marzena Szafińska-Chadała i Jolanta Elżbieta Jordan, a Danuta Saniewska przybliżyła zagadnienie „Roli bibliotek w systemie oświaty w okresie reform”. Przygotowano okolicznościowe materiały: „Informator o Bibliotece”, „Wykaz publikacji pracowników PBW w Zielonej Górze w latach 1951-2000” oraz spis nowości z zakresu pedagogiki, psychologii i zbiorów specjalnych.

1 marca 2006 r. w Czytelnii uruchomiono *Internetowe Centrum Informacji Multimedialnej*, które powstało w ramach projektu Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu, współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego. Dzięki niemu Biblioteka oferowała czytelnikom bezpłatny dostęp do komputerów i Internetu. Centra multimedialne zostały również otwarte we wszystkich filiach.

Od 1 września 2007 r. stanowisko dyrektora objęła **Marzena Szafińska-Chadała**, a zastępcą została **Małgorzata Janicka**. Już na początku dyrektor wdrożyła nowy program „Komputeryzacja - Komunikacja – Współpraca”, w którym określiła priorytety w zarządzaniu Biblioteką. Są nimi:

- zmiana wizerunku,
- komputeryzacja,
- promocja placówki i jej działań w środowisku lokalnym,
- nawiązanie współpracy z nowymi instytucjami,
- podniesienie jakości pracy Biblioteki.

We wrześniu 2007 roku rozpoczęto prace remontowe mające na celu radykalną zmianę wyglądu i poprawę warunków pracy w Bibliotece. Odnowiono wszystkie pomieszczenia, zakupiono nowe meble i sprzęt multimedialny. W efekcie przeprowadzonych prac techniczno – remontowych Biblioteka zyskała nowy i estetyczny wygląd, a standard świadczonych dla czytelników usług został podniesiony.

Zmiany w zakresie poprawy funkcjonalności naszego obiektu zostały zauważone i docenione przez władze Zielonej Góry. W konkursie urbanistycznym „Zielona Góra bez barier 2008” nasza placówka otrzymała wyróżnienie w kategorii obiekt użyteczności publicznej.

W 2008 roku dyrektor Szafińska-Chadała opracowała program „Informatyzacja Biblioteki”, który zgłosiła do dofinansowania w ramach „Kontraktu wojewódzkiego dla województwa lubuskiego na lata 2007-2008”. Pozytywna ocena projektu pozwoliła pozyskać środki na kompleksową komputeryzację Biblioteki.

W styczniu 2009 roku rozpoczęto wdrażanie oprogramowania bibliotecznego *PROLIB MARC21* w celu komputeryzacji Biblioteki. Tradycyjne katalogi przestały być jedynym źródłem informacji o naszych zbiorach. Do systemu w pierwszej kolejności zaczęto wprowadzać nowe książki, aby czytelnicy mogli je jak najszybciej wypożyczać za pośrednictwem katalogu on-line. Na dzień dzisiejszy wprowadzono do bazy około 20% naszych zbiorów.

Wiosną 2010 roku rozpoczęto poważne prace remontowe związane z termomodernizacją budynku głównego oraz wymianą szybów wentylacyjnych i okien. Był to okres uciążliwy zarówno dla pracowników, jak i czytelników. Przez dłuższy okres Biblioteka była zamknięta, a później pracowała w skróconym wymiarze czasu. Od stycznia 2011 roku udostępniamy czytelnikom nasze zbiory i usługi w odnowionym i ocieplonym budynku.

* * * *

Przedstawiony zarys historii Pedagogicznej Biblioteki Wojewódzkiej w Zielonej Górze ukazuje, jak w ciągu 60 lat działalności nasza placówka przekształciła się z niewielkiej biblioteki funkcjonującej na poddaszu w placówkę, będącą współczesnym centrum informacji.

Szeroka działalność Biblioteki nie byłaby możliwa bez fachowej i dobrze przygotowanej kadry. Wszyscy nauczyciele bibliotekarze posiadają wyższe wykształcenie z przygotowaniem pedagogicznym oraz kwalifikacje bibliotekarskie. Osoby zatrudnione na stanowiskach kierowniczych ukończyły ponadto studia podyplomowe z zakresu organizacji i zarządzania oświatą. Doświadczona kadra pedagogiczna zapewnia użytkownikom fachowe doradztwo w poszukiwaniach bibliograficznych oraz kompleksową obsługę czytelniczą i informacyjną.

Nasi pracownicy oprócz warsztatowej działalności bibliotekarskiej, prowadzą lekcje biblioteczne dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych, organizują spotkania literackie dla środowiska lokalnego, organizują szkolenia i warsztaty dla nauczycieli i bibliotekarzy szkół lubuskich, wygłaszają wykłady dla studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego. Działają również aktywnie w organizacjach i stowarzyszeniach, m.in. *Stowarzyszeniu Bibliotekarzy Polskich, Związku Nauczycielstwa Polskiego, Niezależnym Samorządnym Związku Zawodowym „Solidarność”*.

Przez cały okres 60 – letniej działalności Pedagogiczna Biblioteka Wojewódzka starała się zawsze jak najlepiej zaspokajać potrzeby szerokiego środowiska oświatowego – nauczycieli, pedagogów, studentów i uczniów. Zadanie to udawało się realizować za sprawą wsparcia organu prowadzącego oraz dzięki odpowiedzialnej kadrze kierowniczej i zaangażowanym nauczycielom bibliotekarzom, którzy zawsze rozumieli ideę i znaczenie upowszechniania literatury pedagogicznej dla rozwoju lubuskiej oświaty i nauki.

